

ת"פ 18300/11/18 - מדינת ישראל נגד סראג' נאשף

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 18300-11-18 מדינת ישראל נ' נאשף(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופט עמי קובו
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

סראג' נאשף (עציר)

הנאשמים

ב"כ המאשימה: עו"ד שירלי לוגסי

ב"כ הנאשם: צבי אבנון

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום בעבירות כדלקמן:
א. **נשיאת נשק**, עבירה לפי סעיף 144(ב) רישא בחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק").
ב. **ירי מנשק חם**, עבירה לפני סעיף 340א(ב)(1) בחוק.
2. על-פי המתואר בעובדות כתב האישום, ביום 31.10.18 בשעת אחר הצהרים הגיע הנאשם לתחנת דלק בכביש 444 בטייבה (להלן: התחנה). **בין הנאשם למתדלק התפתח ויכוח אשר הסלים לכדי קטטה ביניהם. הקטטה הופסקה בהתערבות אחרים שהגיעו לתחנה, הפרידו בין הנאשם והמתדלק ואף הדפו את הנאשם. כחצי שעה מאוחר לאירוע, הגיעו הנאשם ואחר ברכב אל הכניסה לתחנה, כשהאחר נוהג ברכב. השניים יצאו מהרכב, כאשר הנאשם אווז בידו נשק מסוג תת מקלע ומיד ירה מספר צורות מהנשק, כשהנשק מכוון כלפי מעלה. באותה עת היו אנשים שונים בתחנה. לאחר הירי, חזרו הנאשם והאחר לרכב ונסעו מהתחנה.**
3. הצדדים הגיעו להסדר דיוני, לפיו הנאשם הודה והורשע בכתב האישום. הוסכם כי המאשימה תעתור לעונש ראוי של 24 חודשי מאסר בפועל, מאסר על תנאי וקנס. ההגנה חופשיה בטיעוניה.

ראיות לעונש

4. **מכתב החתום על ידי ראש עיריית טייבה** מיום 7.2.19 (נ/1), ממנו עולה כי הנאשם ובני משפחתו מוכרים לראש העירייה. מדובר במשפחה מכובדת ותורמת רבות לקהילה. הנאשם צעיר כבן

26 ללא עבר פלילי, מוכר כמי שתורם לסביבתו בהתנדבות רבת שנים, לבני נוער ולקשישים הזקוקים לעזרה. אביו של הנאשם משמש בשנים האחרונות כאב בית במרכז גמילה בטיבה והנאשם עוזר רבות בהתנדבות במרכז ומסיע את אביו ואת החוסים מעת לעת בהתנדבות לכל מקום שאליו הם נדרשים להגיע. הנאשם מנהל אורח חיים נורמטיבי, חיובי ותורם. ראש העירייה ביטא את אמונו כי מדובר בעבירה ראשונה ואחרונה של הנאשם, והדגיש כי הנאשם מביע צער וחרטה על מעשיו ולמד את הלקח.

5. **מכתב החתום על ידי מנהל הקהילה הטיפולית "אלפטאם"** מיום 7.2.19 (נ/2), ממנו עולה כי אביו של הנאשם עובד בקהילה הטיפולית כאב בית מסור ואהוב על המטופלים. הנאשם מתנדב רבות בקהילה הטיפולית ועוזר בזמנו החופשי בכל הנדרש ובכלל זה בתחזוקת המבנים, עזרה בליווי מטופלים וחוסים ביחד עם אביו או ביחד עם מטפלים אחרים. הנאשם מתחרט מכל לב על העבירות שביצע, ומתוך היכרות עמו, ניכר שלא יחזור עוד לבצע עבירות וישוב לתרום לקהילה בטיבה ולקהילה הטיפולית.

טיעוני הצדדים

6. לטענת ב"כ המאשימה, עו"ד שירלי לוגסי, הערכים שנפגעו כתוצאה מהעבירה שביצע הנאשם הם ביטחון הציבור, הסדר הציבורי והחשש לשלמות גופו ובריאותו של אדם. הוכר בפסיקה כי עבריינות הנשק נושאת בתוכה פוטנציאל סיכון עצום לפגיעה בערכים הללו, ובפרט כאשר נעשה שימוש עברייני בנשק לשם פתרון סכסוכים. מידת הפגיעה בערכים אלה גבוהה מאוד, כפי שעולה בנסיבות העבירה. לאירוע נשיאת הנשק והירי קדמה קטטה בין הנאשם למתדלק שהציתה את הלך הרוח בקרבו של הנאשם, אשר עזב את המקום וחזר לזירה ברכב, כשהוא חמוש בנשק טעון בתחמושת וירה מספר צורות בנשק. אין מדובר באירוע ספונטני, אלא באירוע מתוכנן. פוטנציאל הנזק בעבירה שבה הנאשם יורה מספר צורות בנשק כלפי מעלה, בתחנת דלק, מקום כשלעצמו נפיץ, ובה אנשים, הוא ממשי ועד כדי פגיעה אפשרית בחיי אדם. הקטטה שהובילה את הנאשם לביצוע העבירה מהווה נסיבה לחומרה. אנו מצווים לקביעה נורמטיבית על ידי בית המשפט העליון באשר לשימוש בנשק כדרך לפתרון סכסוכים. הנאשם הצטייד בנשק בגין דבר של מה בכך וחזר לזירה כדי "לסגור חשבון". נסיבה נוספת לחומרה היא סוג הנשק - תת מקלע, תחמושת תואמת וירי במקום ציבורי שבו שהו אנשים.

לנוכח מדיניות הענישה הנוהגת, הקביעות הנורמטיביות של בית המשפט העליון וברוח הנחיית פרקליט המדינה, עותרת המאשימה למתחם שבין שנתיים ל-5 שנות מאסר. הרף התחתון שאליו עותרת המאשימה הוא מתוך משקל לכך שעדותה המפלילה של אם הנאשם מוצבת בליבת התשתית הראייתית בתיק, ולכך שלא נגרמו חבלות. מנגד נשקלו נסיבות הירי והשימוש בנשק חם. הנחיית הפרקליט המדינה בעבירה זו קובעת רף תחתון של שנתיים וחצי, אך בשל השיקול הראייתי מסתפקת המאשימה ברף תחתון של שנתיים. לגבי העונש בתוך המתחם העתירה היא לרף התחתון של המתחם, וזאת לאור היות הנאשם אדם צעיר, נעדר עבר פלילי, אשר הודה בכתב האישום ובכך חסך מהזמן הציבורי ומזמנם של עדים. המאשימה עתרה לעונש של 24 חודשי מאסר בפועל לצד מאסר על תנאי וקנס.

7. לטענת ב"כ הנאשם, עו"ד צבי אבנון, מדובר בנאשם שהאירוע הזה סותר לחלוטין את אורחות חייו וחיי בני משפחתו והוא מצטער על מעשיו כבר מיום מעצרו. יש בעיה עם עדות האם, למרות שהנאשם אינו מתכוון לנהל משפט והוא נטל אחריות ומתחרט מהרגע הראשון. מדובר בבחור שמתנדב בכל מקום אפשרי, הוצגו מכתבים מראש העירייה וממנהל הקהילה הטיפולית שבה עובד אביו של

הנאשם. במשך שנים הנאשם התנדב במרכז הטיפול הן בעזרה לאביו הן בעזרה במרכז עצמו, בטיפול ובעבודות ללא תמורה. גם במסגרת עבודתו הוא עוזר לאנשים בעיסוקו כנהג של רכב גרר, נמצא בכבישים ועוזר לאנשים שנתקעו בדרך גם ללא שכר. מדובר באדם כבן 26 שמעולם לא הסתבך בפלילים, מעולם לא נגרר אחר תגרות או קטטות, וללא מעורבות שולית כלשהי. הנאשם עובד יום ולילה וביתר הזמן עוסק בהתנדבות. באירוע, הנאשם חזר לתחנת הדלק, עם אדם אחר, לא ברכב שלו ובוודאי שהנשק אינו שלו. נעצר אדם נוסף - הנהג שהביא אותו - ושחרר לאחר שלא נמצאו ראיות נגדו. הדבר יכול היה לקרות גם לגבי הנאשם הזה. לא בכדי המאשימה לא עמדה על דרישה לעונש מוסכם של שנתיים, אלא הבינה שזה המקום שבית המשפט ישקול שיקולים נוספים. ב"כ הנאשם ביקש להסתפק בתקופת מעצרו של הנאשם. אביו של הנאשם מחזיק בנשק ברישיון מטעם המשרד לביטחון הפנים, וכנזה היה הראשון שאמר לבנו להודות, וזאת מתוך צער כבד מאוד. לפיכך, עתר ב"כ הנאשם לגזור על נאשם עונש מתון בלבד.

דין - קביעת מתחם העונש ההולם

8. כתב האישום מתאר אירוע אחד, ומכאן שיש לקבוע בגינו **מתחם עונש הולם אחד**.
9. במקרה דנן, **הערכים החברתיים** אשר נפגעו הם הגנה על שלומו בטחונו של הציבור. נשיאת נשק חם, מסוג תת מקלע, יוצרת סיכון שהנשק יגיע בסופו של דבר לגורמים אשר יעשו בו שימוש למטרות פסולות, לרבות פגיעה בגוף או בנפש. כמו-כן, ירי באמצעות הנשק בתחנת דלק שבה מטבע הדברים נמצאים אנשים, אפילו כאשר הוא מכון לאוויר, יש בו כדי ליצור סיכון לפגיעה בגוף או בנפש, ובפרט כאשר הירי נעשה על-ידי מי שאינו מיומן בכך. על חומרתן של עבירות הנשק עמד בית המשפט העליון, בין היתר, בע"פ 1323/13 **חסן נ' מדינת ישראל** (5.6.13):

"נוכח היקפן המתרחב של עבירות המבוצעות בנשק בכלל וסחר בנשק בפרט, וזמינותו המדאגה של נשק בלתי חוקי במחוזותינו, התעורר הצורך להחמיר בעונשי המאסר המוטלים בעבירות אלה... אין לדעת מה יעלה בגורלם של כלי נשק אלה ולאילו תוצאות הרסניות יובילו - בסכסוך ברחוב, בקטטה בין ניצים ואף בתוך המשפחה פנימה. הסכנה הנשקפת לציבור כתוצאה מעבירות אלה, לצד המימדים שאליהם הגיעו, מחייבים לתת ביטוי הולם וכבד משקל להגנה על הערך החברתי שנפגע כתוצאה מפעילות עבריינית זאת, הגנה על שלום הציבור מפני פגיעות בגוף או בנפש, ולהחמיר את עונשי המאסר המוטלים בגין פעילות עבריינית זאת, בהדרגה. למותר לציין כי אין בכך כדי לחתור תחת האופי האינדיבידואלי שבמלאכת הענישה, הנעשית בכל מקרה לגופו, לפי נסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם".

בעניין זה ראו גם את דברי השופט פוגלמן בע"פ 8416/09 **מדינת ישראל נגד חרבוש** (9.6.10):

"לפני סיום, לא מן המותר להזכיר מושכלות יסוד. חומרתה של עבירת החזקת הנשק, מקורה בכך שעבירה זאת אינה נעשית לרוב אלא כדי לאפשר ביצוען של עבירות אחרות, שמעצם טבעו של הנשק, כרוכות באלימות או בהפחדה [...] המציאות השוררת בארץ המתבטאת בזמינותו של נשק חם ורב עוצמה שיש עמו פוטנציאל להסלמת האלימות העבריינית, מחייבת מתן ביטוי עונשי הולם והחמרה ברמת הענישה... יש לעשות כן עוד בטרם יעשה באקדח שימוש קטלני, באמצעות הרחקת המחזיק בו מן החברה לפרק זמן, והעברת מסר מרתיע באמצעות עונש מאסר ממשי לריצוי בפועל".

10. עבירות הנשק הוכרו בפסיקה כ"מכת מדינה" באופן אשר מצדיק החמרת ענישה בהן (בהקשר זה

ראו ע"פ 4945/13 **מדינת ישראל נ' סלימאן** (19.4.14); ע"פ 2398/14 **אלהזייל נ' מדינת ישראל** (8.7.14); ע"פ 5681/14 **מדינת ישראל נ' טאטור** (1.21.15). עבירות אלו אף הוכרו "כמכת אזור" של ממש (בהקשר זה ראו בין היתר עפ"ג (מח' מרכז-לוד) 15337-10-14 **ג'אבר נ' מדינת ישראל** (7.12.14), עפ"ג (מחוזי מרכז-לוד) 27417-11-15 **מדינת ישראל נ' עבד אל רחים** (17.1.16)).

11. בחינת **מידת הפגיעה בערך המוגן** מובילה למסקנה כי הפגיעה בערך המוגן היא **ברף**

משמעותי. בהקשר זה יש לתת את הדעת לכך שהנאשם ביצע עבירה של נשיאת נשק, אשר העונש המרבי הקבוע בצידה הוא של 10 שנות מאסר, שהיא חמורה יותר מעבירה של החזקת נשק אשר העונש הקבוע בצידה הוא של 7 שנות מאסר. עוד יש לתת את הדעת לכך שעסקינן בנשיאה של כלי נשק מסוג תת מקלע, שהיא חמורה יותר מאשר עבירה בנשק מסוג אקדח, בשל פוטנציאל הנזק הרב יותר של תת מקלע. הירי בשטח תחנת דלק, כשבאותה עת היו אנשים בתחנה, ובה מצויים מטבע הדברים אף חומרים דליקים ונפיצים, מגביר באופן משמעותי את מידת הפגיעה בערכים המוגנים.

12. בכל הנוגע לעבירה של ירי מנשק חם באזור מגורים, על פי סעיף 340א(ב)(1), ראוי לציין כי

במסגרת תיקון מס' 134 לחוק העונשין, מחודש יולי 2018, הוחמר העונש לצדה של עבירה זו לעונש של חמש שנות מאסר. עיון בדברי ההסבר להצעת חוק העונשין (תיקון מס' 132 (ירי מנשק חם), תשע"ח-2018 (ה"ח 1223, עמ' 914 מיום 30.4.18) מעלה כי המחוקק ביקש להחמיר את רמת הענישה בגין עבירה זו וזאת כדי לתת ביטוי לחומרה הגלומה בעבירה זו, כפי שעולה מהדברים הבאים:

"העונש הקבוע בצד העבירה עומד כיום על שנת מאסר אחת. עונש זה אינו נותן ביטוי הולם לחומרה הגלומה במעשה ירי שלא כדין ולסיכון הגלום במעשה כאמור לפגיעה בערך המוגן שבבסיס העבירה - הגנה על חיי אדם. סיכון כאמור קיים גם אם לא היה סיכון קונקרטי לחיי אדם שהעושה היה מודע לו".

13. במסגרת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 ט' לחוק), יש לתת את הדעת לכך

שהעבירה בוצעה בעקבות קטטה שפרצה בין הנאשם למתדלק בתחנת הדלק, ולאחר שהנאשם עזב את המקום לאחר שנהדף על ידי אחרים שהפרידו בינו לבין המתדלק. חזרתו של הנאשם למקום לאחר כמחצית השעה בליווי אדם נוסף כשהוא נושא תת מקלע ויורה באוויר, מצביעה על תכנון מוקדם לביצוע העבירה. הנזק הפוטנציאלי בעבירות הוא רב וכולל פגיעה בגוף ובנפש, לא כל שכן כשהנשק כלל תחמושת ונעשה בו שימוש. הירי, אף שכוון לאוויר, מעלה סיכון לפגיעה בחיי אדם ובפרט כשהירי בוצע במקום בו נכחו אנשים, ומצויים בסביבתו חומרים דליקים ונפיצים. בירי במקום בו מצויים אנשים היה אף פוטנציאל לגרום לבהלה ולפחד בקרב הנוכחים במקום, ובפרט בקרבו של המתדלק, שעמו התעמת הנאשם קודם לכן. בפועל - בסופו של דבר - לא נגרם נזק בגוף או ברכוש.

14. בבחינת מדינות הענישה הנוהגת יש לתת את הדעת למגמת ההחמרה בענישה הקיימת בפסיקת

בית המשפט העליון בעבירות הנשק. לעניין זה ראו בע"פ 3336/18 **מדינת ישראל נ' סמארה** (29.11.18). שם נקבעו הדברים הבאים:

"בית משפט זה נקט בשנים האחרונות מגמה מוצהרת של החמרת רמת הענישה בעבירות נשק ועמד על כך פעמים רבות בשורה ארוכה של פסקי דין".

באשר לחומרה ולצורך בענישה בגין שימוש בנשק חם כדרך לפתרון סכסוכים, קבע כב' השופט נ' סולברג בע"פ 32/14 **עמאש נ' מדינת ישראל** (17.9.15) את הדברים הבאים:

"רבות נאמר על הרעה החולה הפוקדת את מקומותינו ומותירה חלל והרס, היא התופעה של שימוש בנשק חם ברחובה של עיר, גם בשל סכסוכים בעניינים של מה בכך. בית משפט זה חזר והתריע מפני התפשטות התופעה, וקבע באופן ברור כי יש להילחם בה ולמגרה באופן הנחרץ ביותר [...] אין מנוס מהטלת עונש מאסר של ממש בנסיבות אלו, גם אם מדובר באנשים נורמטיביים ללא עבר פלילי מכביד."

15. בחינת **מדיניות הענישה הנוהגת** מעלה כי במקרים דומים הוטלו על נאשמים עונשי מאסר בפועל במנעד רחב כמפורט להלן:

א. בע"פ 3877/16 **ג'באלי נ' מדינת ישראל** (17.11.16) נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע על סמך הודאתו בעבירה של נשיאת נשק. בעקבות סכסוך בין הנאשם לבין אחר, קבעו השניים להיפגש לשם יישוב הסכסוך. הנאשם הגיע למקום המפגש, ביחד עם קטין, כשהוא נושא עמו ברכב אקדח גנוב טעון במחסנית שהכילה כדורים. כשהגיע למקום המפגש, החביא את האקדח במכנסיו, ושם נעצר על ידי שוטרים, והשליך את האקדח. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם עונש הולם שבין 24 ל- 48 חודשי מאסר בפועל**. נאשם בעל עבר פלילי מכביד. נדון ל- **34 חודשי מאסר בפועל**. בית המשפט העליון דחה את הערעור.

ב. בע"פ 4377/16 **תורק נ' מדינת ישראל** (6.10.16), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בעבירות של נשיאת נשק, מעשה פיזיות ורשלנות, איומים וירי באזור מגורים. בין הנאשם ומשפחתו לבין משפחה המתגוררת בשכנות התגלע סכסוך שכנים. בעקבות כך התפתחה תגרה בין המשפחות במסגרתה בני משפחת המתלוננים אחזו בסכינים. בעקבות כך הנאשם שב לביתו וחזר למקום כשהוא נושא בנשק ארוך והחל לירות לעבר שער ביתם של המתלוננים במטרה לאיים עליהם. הנאשם ירה 17 קליעים כשאחד מהם פגע בשער הבית. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם הנע בין 26 ל- 42 חודשי מאסר בפועל** והשית עליו עונש של **30 חודשי מאסר בפועל** לצד ענישה נלווית. בית המשפט העליון הפנה לחומרת העבירה ולקח בחשבון כי המתלוננים איימו בסכינים על הנאשם ובני משפחתו וקבע כי מתחם העונש ראוי וכי אין מקום להתערב בעונש.

ג. בע"פ 4595/13 **זובידאת ואח' נ' מדינת ישראל** (6.7.14), הקל בית המשפט העליון בעונשם של נאשמים אשר הורשעו על פי הודאתם בעבירות של נשיאה והובלת נשק, ירי באזור מגורים, איומים וקשירת קשר לפשע. הנאשמים הגיעו ברכב לחצר ביתו של המתלונן שעמו היה הנאשם 1 מסוכסך, כשהם נושאים אקדח ותחמושת והנאשם 2 ירה לעבר בית המתלונן. כתוצאה מכך פגעו מספר קליעים בקירות הבית ובחלון. בית המשפט המחוזי קבע **מתחם עונש הנע בין 30 חודשי מאסר ל- 5 שנות מאסר** והשית עליהם עונש של 42 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. בית המשפט העליון הפנה לכך שירי, אף אם אינו מכוון לפגיעה, מייצר סיכון ממשי לשלום הציבור ואישר את מתחם העונש שנקבע. בית המשפט העליון קבע כי יש מקום להקל בעונשם של הנאשמים בשל נסיבות שאינן קשורות לביצוע העבירה והעמידו על **30 חודשי מאסר בפועל** חלף העונש שהושת עליהם.

ד. בע"פ 1357/12 **סאלח נ' מדינת ישראל** (7.3.13), קיבל בית המשפט העליון את ערעורו של נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בעבירות של נשיאת נשק וירי מנשק חם באזור מגורים. הנאשם נסע ברכב ביחד עם אחר בכפר כשהוא נושא אקדח ובתוכו מחסנית ותחמושת. בנסיבות אלה, הוציא הנאשם את האקדח מחלון הרכב וירה באוויר 6 כדורים. הנאשם צעיר כבן 21 ללא

עבר פלילי. בית המשפט המחוזי השית על הנאשם עונש של 42 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית. בית המשפט העליון קבע כי לנוכח רמת הענישה הנהוגה וכדי לעודד את המערער שהתנהגותו במאסר תקינה, יופחת עונשו ל- **28 חודשי מאסר בפועל**.

ה. בע"פ 3156/11 **זראיעה נ' מדינת ישראל** (21.2.12), נדחה ערעורו של נאשם אשר הורשע בעבירות של נשיאה והובלת נשק והסתייעות ברכב לביצוע פשע. הנאשם נסע ברכבו, לאחר שהסליק בו אקדח, מחסנית טעונה בכדורי אקדח בקוטר 9 מ"מ וקופסאות עם כדורי אקדח בקוטר 9 מ"מ. האקדח והתחמושת נתפסו בחיפוש שגרתי שביצעה המשטרה ברכבו. הנאשם מנהל אורח חיים נורמטיבי, אב ל-4 ילדים ומפרנס יחיד במשפחתו, נידון ל- **24 חודשי מאסר בפועל**.

ו. בע"פ 4460/11 **מדינת ישראל נ' פאיד** (28.11.11) התקבל ערעור המדינה על קולת עונשו של נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בעבירות של נשיאת נשק ותחמושת שלו כדן, החזקת נשק ותחמושת וירי באזור מגורים. הנאשם רכש אקדח ושלוש מחסניות ובהן כדורים, וכן הצטייד ברובה מסוג "קרל גוסטב" ובמחסנית אקדח דמוי עט, וכדורים, מטען חבלה מאולתר ומחסנית ריקה. במועד שבו התקיימה חתונה בסמוך לביתו, שבה השתתף הנאשם, נשא הנאשם עמו את האקדח והרובה, וירה כ- 50 כדורים ("יריות שמחה"). נאשם ללא עבר פלילי. בית המשפט המחוזי גזר עליו 16 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. בית המשפט העליון קיבל את ערעור המדינה, וגזר עליו **24 חודשי מאסר בפועל**.

ז. בע"פ 2006/12 **מדינת ישראל נ' אסדי** (28.3.12) נדחה ערעור המדינה על קולת עונשו של נאשם אשר הורשע על פי הודאתו בעבירות של נשיאת נשק ותחמושת, איומים, ויריות באזור מגורים. הנאשם הגיע לביתו של אדם שלו היה אחיו חייב כספים, כשהוא נושא אקדח טעון בכדורים, איים בפגיעה באותו אדם, וירה כדור לעבר חלקו העליון של הבית. בית המשפט הטיל על הנאשם **15 חודשי מאסר בפועל**. נאשם צעיר וללא עבר פלילי. בית המשפט העליון קבע כי אין מקום להתערב בענישה.

ח. בת"פ (מח' נצ') 12251-11-11 **מדינת ישראל נ' אחמד** (13.9.12), הורשע נאשם על פי הודאתו בעבירות של החזקת נשק, נשיאת נשק וירי במקום מגורים. הנאשם החזיק בשתי הזדמנויות שונות בשני כלי נשק (אקדחים) שונים. הנאשם פנה לנאשם 2 וביקש שישגי עבורו נשק כשהוא מסביר לו שהנשק דרוש לו כדי לירות בו במהלך אירוע חתונה. הנאשם 1 קיבל את הנשק לידי, החזיק בו, נשא אותו, ועשה בו שימוש מסוכן. הנאשם בן 28, נעדר עבר פלילי נידון ל- **26 חודשי מאסר**.

ט. בת"פ (מח' חי') 3772-01-16 **מדינת ישראל נ' מחאמיד** (14.11.16), הורשע הנאשם בכך שהחזיק יחד עם אחר בצוותא חדא, רובה, תת מקלע מאולתר וכן מחסנית וכדורים, בלא רשות על פי דין להחזקתם. בנוסף, נשא הנאשם את תת המקלע יחד עם המחסנית והכדורים למקום מסוים ושם ירה באמצעות תת המקלע המאולתר כ-20 כדורים. הנאשם, בן 34 נשוי ואב לשני ילדים, בעל תואר ראשון בהנדסה ואלקטרוניקה, נעדר עבר פלילי. נידון ל- **18 חודשי מאסר בפועל**.

י. בת"פ (מח' חיפה) 34526-06-18 **מדינת ישראל נ' כמיל** (14.11.18), הורשעו נאשמים על פי הודאתם בעבירות של נשיאת נשק והנאשם 1 גם בירי באזור מגורים. בין הנאשמים ומשפחתם ובין אחרים נתגלע סכסוך אשר כלל בעברו ירי לעבר ביתם ורכבם של הנאשמים. הנאשמים החזיקו

במחבוא בקרבת ביתם נשק מסוג תת מקלע מאולתר, במחסנית ובה כדורים. הנאשמים הגיעו לרחבת החניה בין ביתם ובין בית השכנים, נאשם 1 יצא מהרכב ובידו תת המקלע וירה מספר יריות באוויר. נאשמים בעלי עבר פלילי. בית המשפט קבע **מתחם עונש הנע בין 12 ל- 36 חודשי מאסר בפועל** והטיל על הנאשם 1 עונש של **18 חודשי מאסר** ועל הנאשם 2 עונש של 12 חודשי מאסר לצד ענישה נלווית.

יא. בת"פ (מח' חי') 42697-05-18 **מדינת ישראל נ' בוקעי** (1.11.18) הורשע נאשם על סמך הודאתו בעבירות של נשיאת נשק תחמושת ובירי באזור מגורים. הנאשם החזיק באקדח במהלך חתונה וירה מספר כדורים במהלך החתונה, ובהמשך עזב את המקום ברכב ובו האקדח. נקבע **מתחם שבין 18 ל- 24 חודשי מאסר בפועל**. נאשם ללא עבר פלילי. הנאשם נדון ל- **18 חודשי מאסר בפועל**.

16. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין (סעיף 40 יג'), אני קובע כי מתחם העונש ההולם הוא החל **20 חודשי מאסר בפועל ועד ל- 50 חודשי מאסר בפועל**.

17. במקרה דנן, לא קיימים שיקולים אשר מצדיקים חריגה מהמתחם, לחומרה או לקולא.

גזירת העונש המתאים לנאשם

18. בגזירת העונש המתאים לנאשם, בגדרי מתחם העונש ההולם, יש להתחשב **בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה** (סעיף 40 יא'). במסגרת זו מן הראוי לתת את הדעת לכך שמדובר בנאשם, יליד 1993, ללא עבר פלילי, שסביר כי עונש מאסר ממושך יקשה עליו בפרט כשמדובר במאסר ראשון בחייו. הנאשם הודה ונטל אחריות מלאה למעשיו, הציג מכתבי המלצה בעניינו מראש עיריית טיבה וממנהל הקהילה הטיפולית "אלפטאם", אשר מתארים את הנאשם כאדם חיובי, המנהל אורח חיים נורמטיבי ונוהג לתרום מזמנו ולהתנדב למען הנזקקים לעזרתו.

19. עוד יש לתת את הדעת לשיקול הרתעת הרבים בגדרו של המתחם, וזאת בשים לב לפסיקת בית המשפט העליון בדבר הצורך בהרתעה בעבירות מסוג זה אשר הפכו ל"מכת מדינה".

20. באיזון בין השיקולים השונים, ולאחר שנתתי דעתי אף להסכמת הצדדים בכל הנוגע לעתירת המאשימה לעונש, סבורני כי יש לגזור על הנאשם עונש בחלקו הנמוך של המתחם.

סוף דבר

21. **אשר על-כן, הנני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:**

א. **21 חודשי מאסר בפועל** אשר מנינים מיום מעצרו 31.10.18.

ב. 10 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך 3 שנים מיום שחרורו כל עבירת נשק מסוג פשע.

ג. 5 חודשי מאסר על תנאי, לבל יעבור הנאשם במשך שנתיים מיום שחרורו כל עבירת נשק מסוג עוון.

זכות ערעור לבית-המשפט העליון תוך 45 ימים.

ניתן היום, ב' אייר תשע"ט, 07 מאי 2019, בנוכחות הצדדים.